

DÓZERHIT – 9. Ne hagyj berozsdásodni!

Bor Ferenc

Ságvár, 2013. 09. 09.

Köszönjük drága mennyei Atyám, az Úr Jézus Krisztus szent nevében, hogy összejöhettünk a Te dicsőségedre, hogy a mai napon is *tanuljunk* Tőled. Hálát adunk a Te végtelen szeretetedért, és köszönjük, hogy elküldted a Te egyszülött Fiadat, az Úr Jézus Krisztust, aki testet öltött és a Te *szeretetedet tükrözte vissza* a földön élő emberek számára.

Hálát adunk Úr Jézus, hogy Te bevégezted a kereszten a megváltás művét. *Megváltottál* bennünket a betegségtől, a szegénységtől és az elkülönüléstől. Köszönjük, hogy örök életet adtál nekünk, és hálát adunk, hogy veled közösségben lehetünk. Köszönjük Atyám, hogy Te minden ember szívében lakozást veszel, aki *megkér* erre.

Hálát adunk a Te békességedért, köszönjük a Te Igédet, amely a számunkra szövétnek, világosság, útmutatás. Hálát adunk Uram a drága Szent Szellemedért, a mi vezetőnkért, a tanítónkért, a vigasztalónkért.

Köszönjük, hogy a Szellem ajándékai a mai napon is működnek, és hisszük, hogy szabadulások, gyógyulások és áttörések lesznek, a Te kegyelmed által. Köszönjük Atyám a Te jelenlétedet, a Te érintésedet és neked adunk Uram minden dicsőséget mennyen és földön, az Úr Jézus Krisztus szent nevében. Ámen.

Miközben köszöntöd a szomszédodat, buzdítsd arra: *használd, nehogy berozsdásodjon!* Köszöntünk benneteket. Azzal kezdem, hogy szombaton egy nagyon dicsőséges *imakonferencián* voltunk, tele autóval mentünk. Volt, aki úgy érezte *Isten jelenlétét*, és úgy fogalmazta meg, hogy nem fáztam, de libabőrös voltam. Tehát nem a hidegtől volt a libabőr.

Körülbelül 800-an imádkoztunk szellemben. Amikor emeltebb hangon imádkoztak a jelenlevők, akkor mit hallottatok onnan hátulról? Egy mennyei kórust hallottatok, annak ellenére, hogy a dicsérő szolgálat az ima alatt szünetelt. Fantasztikus!

A pesti központi Örömhíradó újságunk „egyét fizet – hármat kap” akcióban vásárolható, amíg tart a készlet. Azért, hogy ne csak magatoknak vegyétek meg, hanem legalább két szomszédotok is van, vagy pedig munkatársak, vagy buszon is lehet véletlenül hagyni egyet és akkor csodálatos dolgokkal fog találkozni a megtalálója. Lehet „vetni” ezeket az újságokat.

A mai napon megáldjuk az Irma és a Marcsi munkatúráját, ami a jövő héten, 17-én kezdődik az „Örökkévalóság” szórólapok postaládázásával a Mecsek lábainál.

Azt szeretném kérdezni, hogy az elmúlt héten volt-e valaki úgy, hogy a szíve felindult azért, hogy a pásztorért imádkozzon? Kimondottan egy *készítésre* gondoltam, mert a pásztorotoknak volt egy megpróbáltatása. Kedden este kezdődött és ez a teher vasárnap este szakadt le.

Ez úgy tudom szavakba megfogalmazni... Ismeritek a lópokrócot, amivel a lovakat be szokták takarni, hogy meg ne fázzanak? Vastag, nehéz, és ha ezt valakire rádobják! De ez vasárnap este leszakadt, hála az Úrnak. Megerősítelek benneteket, hogy *jól hallottatok* az Úrtól. Köszönöm szépen a támogatásokat! Megerősítelek benneteket, akik konkrét készítésre tették ezt, tehát speciálisan felindította az Úr a szíveteket.

Azért van készítés valakivel kapcsolatba a szívünkön, hogy imádkozzunk érte, mert valami baj van vele. Egyszerűen ez a teher vasárnap estére leszakadt. Ez úgy szemléltethető, hogy amikor az emberen van egy súly (például krumpliszák) és utána ledobja, a kettő között nagy különbség van.

Hálát adunk a Szent Szellemlnek (Szent Lélek)! Az eredeti nyelvben, a görögben Szent Szellemlnek hívják. Nem valami újfajta dologról van szó, Ő a szentháromság harmadik személye: az Atya, a Fiú és a Szent Szellem. Mi az *eredeti nevé*n nevezük őt Szent Szellemlnek, a magyar fordítások többségében Szent Léleklnek hívják.

A Szent Szellem bekapcsolta az ajándékokat, gyógyítási munka folyik több helyen. Vegyétek el hittel, mert ez nektek készítettett a mai napon.

Folytatjuk a DÓZERHIT sorozatunkat, a 9. rész következik: *Ne hagyj berozsdásodni!* A DÓZERHIT azt a célt szolgálja, és azért adatott a hívő embernek, hogy az útjában levő problémákat le tudja tolni vele. A göröngyös utat el tudja egyenesíteni, el tudja simítani.

Az igeolvasásunkat kezdjük a Márk 11,23-ban. Ezen igazság *alkalmazása* – amit itt fogtok hallani –, gyökeresen meg fogja *változtatni* az életeteket, ha hasznosítani fogjátok.

Márk 11,23.

23. Mert bizony mondom néktek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel és ugorjál a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond megtörténik, meglesz néki, amit mondott. Ámen.

A hegy az a te problémád. S ha a problémádhoz megfelelő ideig *hittel* szólsz, akkor az utadból az el fog távolodni. Ezt jelenti magyarul. Nem lehet szavakkal kifejezni azt a *gazdag áldást* és az *átformáló hatást*, amit a hittel megvallott Ige hoz.

Én is ezt tettem a napokban. Az Úr mutatott Igétet és azokat *magamra öltöttem* úgy, hogy elimádkoztam egyes szám első személyben. Az Igében van egy olyan *hatalom* és egy olyan *erő*, amely minden problémádra *megoldást* hoz, ha te azt hittel alkalmazod, használod.

Krisztus az *egyedüli válasz* a beteg és a haldokló világ számára. Ő volt a kereszten és az emberiséget *megváltotta*. A megváltást viszont akkor és olyan módon lehet *birtokba venni*, hogy el kell *fogadni* a szívünkbe a Megváltó személyét és az Ő kereszten *bevezetett munkáját*.

A világban élők, ha történik valamilyen tragédia, katasztrófa, nem mindig a *felelőst* hibáztatják. Ilyenkor elkezdik *Istent vádolni*. Hogy miért engedte meg Isten? Miért hagyta? Miért tette? Istennek semmi köze sincs hozzá, elmondom nektek.

Jézus az *építő!* Isten az *élet* oldalán áll. A *pusztító* az ördög, vagy más néven a sátán. Jób fiát is elpusztította. A Bibliából csak két Igét hozok: a Lukács 13,16-ban meg van írva, hogy 18 esztendeig az asszony meg volt kötözve. És pontosan úgy írja a Biblia, hogy akit a *sátán megkötözött* 18 esztendeje.

Pontosan meg van határozva, hogy ki tette a betegséget erre az asszonyra és hány éve. A *betegség szerzője* nem Isten. Jézus az *Atyát mutatta be* a földi szolgálata során. Jézus nem megbetegítette az embereket, hanem fölsegítette, meggyógyította és *szabaddá tette*.

A János evangélium 10,10-ben *tolvajnak* nevezi az ördögöt az Ige, és így szól: a tolvaj nem egyébért jön, hanem hogy lopjon, öljön és *pusztítson*. Ő meg akar lopni az egészségedtől, meg akar lopni a pénzedtől, a békességedtől, és mindattól, ami a normális élethez szükséges.

Korábban már leszögeztük, hogy a *bibliai hit* az mindig *jelen idő*. Istennél nincs múlt, jelen és jövő, Isten mindig a *jelenben munkálkodik*. Ezért mi is, amikor imádkozunk, vagy szellemben munkálkodunk, akkor nekünk is a *jelenben* kell ténykednünk, hogy *azonos* frekvencián legyünk, hogy *összhangban* legyünk Istennel.

Korábbi tanításainkban kitértünk arra, hogy van *fejhit*. Ez a világi embereknek van. Akik pedig befogadják az Úr Jézust, ők megkapják a hitnek egy mértékét, és így birtokolhatják az *isteni fajta* (szív) hitet.

Ez az isteni fajta hit képes *megoldást* adni minden szükség *betöltésére* és az *útakadályok*, problémák, hegyek ledózerolására. Mint említettem, a szellemi *újjászületés pillanatában* Isten mindenkinek odaadja a *hitnek a mértékét*.

Innentől kezdve, a hit a *hívókra van bízva*. Ki a hit *őre*? Az újjászületett és a szellemmel teljes ember, azaz *te*. Nagyon sok gyönyörű gyülekezeti épület van hazánkban is, és a világban. De a Lukács 18,8 megfogalmaz egy kérdést, hogy amikor Jézus visszajön, ott *talál-e hitet*?

Ugyanis a vallás *nem képes hitet adni* az embernek, csak az Ige. Világosan le van írva a Római levél 10,17-ben, hogy a bibliai hit az *Ige hallásából* származik. Tehát hallani kell Isten Igéjét. Ezért vannak az istentiszteletek és egyéb összejövetelek, hogy hallják a hívők Isten Igéjét.

Jézus meghatározza, hogy mi a *vallás*. Így fogalmazható meg: a vallás azon *emberi rendelkezések* összessége, amely *nincs összhangban* Isten Igéjével. Tehát emberi rendelkezések, ezért nem képes hitet adni. Ahol az *Igét prédikálják*, ott hitben *növekednek* a hívők.

A Szent Szellemnek vannak mozdulásai, *áradásai*. Hasonlíthatnám ezeket a tenger hullámaihoz. S ezeket a mozdulásokat, kiáradásokat, hittel lehet *meglovagolni*. Ugyanúgy, mint egy hullámlovás, amikor a nagy tarajos tengeri hullámokat meglovagolja, és abból erőt merít, hogy tudjon rajta *siklani*, hosszú távon. Ha a Szent Szellem *mozdulásai* jönnek, akkor nekünk is hittel rá kell pattanni ezekre a hullámokra, mert különben lemaradunk róla.

Isten királyságának a dolgai *könnyen érthetőek*. Azok számára érthető könnyen, akik befogadják a *dekódolót*. A Könyvek Könyvének a *szerzője* Isten Szelleme. Ő diktálta le azoknak a szent embereknek, akik itt benne vannak, és ők leírták egy tollbamondáshoz hasonló módon.

Ha a Szent Szellem *ihlette* az itt levő szöveget, akkor ennek a *megértéséhez* szükség van arra, hogy a *dekódoláshoz* a Szent Szellem *bennünk* lakjon. Egyrészt az Úr *Jézust be kell hívni* a szívünkbe. Másrészt a tiszta épületben nagyon szívesen *lakozást vesz Isten Szelleme*, a szentháromság harmadik személye, ha ezt a hívő *kéri*.

Isten gyermekeként *otthonosan* mozgunk a Menny királyságának a rendszerében. Kétféle rendszer van: a *világi rendszer* és *Isten királyságának* a rendszere, amit szabad szemmel nem látunk. Létezik egy szabály: ha az egyik rendszerben valami a *kedvünket szegi*, akkor a másik rendszerben könnyen *legyőzötté válhatunk*. Ne engedd meg, hogy bármi is a kedvedet szegje.

A *hitre* azért van *szükség*, mert Istentől másképp nem tudunk *elvenni* dolgokat. Ha a hívő ember valamiért imádkozik, akkor hittel kell tennie, mert a *hit a valuta* Isten királyságába. Vagy másként mondva, a hit az a *szállítójármű*, ami *elhozza* a számunkra a kívánt és óhajtott dolgot, amiért imádkoztunk.

Lukács 6,45.

45. A jó ember az ő szívének jó kincséből hoz elő jót; és a gonosz ember az ő szívének gonosz kincséből hoz elő gonoszt: mert a szívnek teljességéből szól az ő szája.

Itt a lényeg a végén: a *szív teljességéből szól a száj*. A szív ebben az esetben az ember bensőjét jelenti, az emberi *szellemet* jelenti. Amit úgy is neveznek, hogy belső ember. A bibliai hit, az *igei hit* az ember szellemében, a *szívében lakozik*.

Nagyon jó, ha valakinek van hite, de *ne tartsa kalitkában*, mert az nem fog használni az ő számára, az ő életében. A szívünkben levő *hitet ki kell árasztani!* Hogyan lehetséges ez? A *szánkon keresztül*, azaz kimondjuk.

Nagy *erőforrás* és óriási segítség, aki ezt az igazságot *befogadja* és *alkalmazza*: a szívünkbe levő hitet, a *szánkon* keresztül ki kell *árasztani*. Ha valaki nem gyakorolja a meglévő hitét, *nem működteti* a meglévő hitét, akkor az *erőtlené*, cselekvőképtelenné válik.

A hit *berozsdásodik*, ha nem használják. Gyenge lesz ahhoz, hogy abban a *győzelemben* járjon, amit Krisztus megszerzett a számunkra. Az, aki *nem táplálja* és *nem működteti* rendszeresen a hitét, ő hasonlatos lesz ahhoz az emberhez, aki *izomsorvadásban* szenved.

A hitizmainkat is *jó kondícióban* kell tartani, s használni, *működtetni* kell. Két eshetőség van a hittel kapcsolatban: *használad* vagy *elenyészik*, elveszik. Ez az egy kis állítás mély jelentéssel bír a hitre vonatkozóan. Alapszabály, hogy minden *használaton kívüli* dolog idővel *tönkremegy*, rozsdásodik, használhatatlanná válik, elenyészik.

Isten *ígéretei* a számunkra adattak és ez mintegy 700 db ígéretet jelent. De ennek a 700 ígéretnek a *birtokbavétele rajtunk múlik*, hogy képesek vagyunk-e megragadni, elvenni, használni. Isten ugyanis ott tud *munkálkodni*, ahol az igei hitet gyakorolják, *működtetik*. Egy szunnyadó oroszántól senki nem fél, de amikor ordít, akkor még a nadrágszára is megrezeg.

Isten mindenható, de *korlátozva* van a mi hitünkre, mert Ő *önhatalmúlag* nem fog beavatkozni a földi dolgainkba, csak ha valaki *megkéri* rá.

Nem szabad hibáztatni Istent azért, ha történik egy baleset. Hol volt Isten? Miért nem védte meg őket? Ilyenkor azt a kérdést kell megvizsgálni: Azért az útért *imádkozott-e* valaki? A buszon levők, vagy a háttérben levő családtagok közül valaki vagy az ismerősök közül valaki? Vagy egyáltalán bárki?

A hívő ember az úgy *indul útnak*, hogy előtte imádkozik. A Zsoltár 91. kiváló imádság, minden nap idézek belőle, mert hiszem, hogy ez az én oltalmam, váram és menedékem. De amikor autóba ülök, akkor is mondok egy rövid imád: *Ördögök felre, angyalok előre, a Jézus nevében!*

Visszatérek arra a gondolatra, hogy Isten mindenható, de *korlátozva* van a mi *imáinkra*. Megfigyelte azt valaki, hogy mikor hozzák az emberek számára a legkedvezőtlenebb döntéseket a parlamentben? Melyik időszakban, melyik évszakban? A karácsonyi ülésszak idején!

És tudjátok, hogy ez mivel függ össze? Azzal, hogy decemberben az emberek a karácsonnyal vannak elfoglalva, és nem az imával. A *figyelmük* átbillen a világi oldalra: ajándékvásárlás, nagytakarítás, nagy főzések. És az ülések meg folynak még a karácsonyi ünnepek alatta is. Érdekes összefüggés egyéként.

A *Zsoltár 91.* elimádkozása mellett mindig figyelni kell a Szent *Szellem* vezetésére is, mert Ő mindig figyelmeztet, ha mi figyelünk rá.

Mondok egy ellenpéldát. Azt mondtuk, hogy Isten csak akkor tud munkálkodni, ha mi gyakoroljuk a bibliai hitet, működtetjük a bibliai hitet. Márk 6-ban található az, amikor Jézus a szülővárosába ment és az emberek *hitetlensége* miatt nem tudott csodát tenni. Tehát ahhoz, hogy *csoda* történjen, nem elég egy partner.

Abban az esetben *Jézus* volt az egyik fél, a másik pedig a *gyógyulni vágyó* emberek. Amikor mi is imádkozunk a betegekért, akkor gyakorlatilag össze kell, hogy *kapcsolódjon a hitünk*, hogy itt valami történni fog. A gyógyulni vágyó nem gondolkodhat úgy, hogy mindent a másikra bíz mindent, cipeljen ő a hátán engem.

Lehetnek hitben *elbizakodott* emberek. Sok vallásos ember *tévesen* hiszi, hogy ő hívő. Pedig távol van Istentől, mert nem mondták el neki, hogy újjá kell születnie. És *tudatlansága* miatt még *nem fogadta el* Jézust élete Urának.

Tegnap egy nagyon jó tanítás volt a központi összejövetelen. Hiszem, hogy a történelmi egyházakban is egy *ébredés* fog jönni. Aki hallgatta, az tudja, aki ezután fogja meghallgatni, meg fogja tudni. Például szó volt arról, hogy a jelenlegi Ferenc *pápa* hatalmas *evangelizációs* munkát végzett Dél-Amerikában, amikor ő ott élt.

Én is úgy gondoltam, hogy rendben vagyok Istennel, mert vallásos családban nővekedtem. Úgymond a kötelező szertartásokon végigmentem, mert azt mondták a szüleim, hogy ezt meg kell csinálni. Első áldozás, bérmlálás (a reformátusoknál a konfirmálás), de mégsem volt üdvösségem.

A *gyermekkeresztség* létezik. Azt a célt szolgálja, hogy Isten megóvja őt addig, amíg fel nem növekszik, és döntést nem hoz, hogy ő Jézussal együtt akar járni tovább, vagy nélküle. De a vízkeresztség *nem ad üdvösséget*. Ez egy nagyon fekete folt a tanításokban.

Isten *nem* tudja üdvözíteni azokat, akik *nem teljesítik* be az igei útmutatásokat. A Római levél pedig világosan írja, és Pál szavai így szólnak, hogy aki a *szívében* hiszi, és a *szájával* megvallja... Ti is és nagyon sokan úgy vagytok, hogy egyesével is próbáltok embereket az Úrhoz vezetni, és megkérdezitek, hogy *hisz-e* Istenben? És sokan azt mondják, hogy *igen!*

De itt nem szabad megállni, mert a Biblia azt mondja, hogy az *ördögök* is hisznek. Hanem így kell folytatni: mondta már valaki azt, hogy a Krisztusba vetett *hitét ki is kell mondania?* Hiszi, hogy Jézus *feltámadt és él?* Erre való a „Hiszekegy” imája! De ha nem mondják meg az embereknek, hogy ez mi *célt* szolgál, akkor csak gépiesen, hit nélkül fogják elmondani.

Az egyik korábbi kis ÖHM újságunkban volt egy bizonyosság arról, hogy jöttünk haza pásztor konferenciáról és az M7-en két sávban három autó volt, mi voltunk a középsők. Ott is az angyalok mentettek ki.

Ott az történt, hogy én haladtam a külső sávban, a belsőben előzött egy másik kocs, aki gyorsabban jött. A feljövő sávban pedig jött egy kocs és rögtön átsorolt a külső sávban. Valószínű, nem nézett a tükörbe, hogy átjöh-e vagy maradjon a gyorsító sávjában. Hárman voltunk két sávban, de dicsőség Istennek, az Úr angyalai megóvtak bennünket!

Én már nagyon régóta egy képhez kötöm azt, hogy az *angyalok miként őrzik* az utunkat. A hajó vagy a komp oldalán vagy egy nagy gumihenger, hogy amikor a kikötőbe ér, akkor nem

sértse meg a festéket a beton, hanem a *gumihengeren* gördüljön. Az angyalok úgy állnak a sávom szélén, mint egy ilyen gumihenger, és *megóvnak* az utamon.

Zsidó 11,1. 6.

1. A hit pedig a reménylett dolgoknak valósága, a nem látott dolgokról való meggyőződés, és azoknak bizonyítéka.

6. Hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni; mert aki Isten elé járul, hinnie kell, hogy Ő létezik, és megjutalmazza azokat, akik Őt szorgalmasan keresik. Ámen.

Életbevágóan *fontos* az a hit, amelyik *tetszik* Istennek. A hit fog *szilárdságot* adni a remélt dolgoknak, a várt dolgoknak. Mert amikor *kérünk* valamit imában Istentől, akkor az ima végén hitben mi *elfogadjuk*, hogy Ő elkészítette, és *útnak indította* a csőpostán a kívánt dolgot. Az ima végén ezért hitben megvalljuk, hogy az *megvan* és egy idő múlva az *valóságba jön*.

Ezért mondhatjuk, hogy nemcsak a remélt, hanem a várt dolgot is *megszilárdítja* a hit. Szilárdság más néven *állhatatosság*. A kitartás jönni fog, csak *ne inogj* meg, és *ne add fel* a cél előtt. A hit növelhető, de *idő* kell hozzá, mert az *fokozatosan* erősödik.

Kötelességünk *fejleszteni* a hitet. A tegnapi hit nem elég mára, a mai hit nem elég holnapra. *Naponta* kell *táplálni* a szellemünket Isten Igéjével, hogy a hitünk ne legyen izom-sorvadásos. A hitünknek *edzettnek* kell lenni!

Egy csecsemő, amikor megszületik a földre, nincs szerzett tudása. De kap lehetőséget a *tanulásra*. Ugyanez igaz szellemi értelemben is. Amikor az ember befogadja Jézus Krisztust a szívébe, a szelleme *újjászületik*.

Pontosan ahhoz hasonlatos, mint egy ma született csecsemő, és őt folyamatosan gondozni, ápolni kell. Szellemi értelemben a *hitünk növekedése* a csecsemő növekedéséhez hasonlatos. *Idő* kell ahhoz, amíg felnövekszik.

De *nem elég* csupán Istenben hinni. *Gyakorolni* szükséges a hitet. Mikor gyakorolja első alkalommal a hitét az ember? Akkor, amikor *befogadja* Jézus Krisztust, és a szelleme a belső embere *újjászületik*. Mert a Krisztusba vetett *hitéről* tesz egy megvallást. A hite a *száján* keresztül fog megnyilvánulni.

Róma 10,9-10.

9. Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta Őt a halálból, üdvözülsz.

10. Mert szívvel hiszünk a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre. Ámen.

Mit kell hinni a szívünkben? Hogy Jézus megszületett, meghalt, *feltámadt* és ma is *él*! Ezt a hitünket kell *kimondanunk*. A „Hiszekegy” imáját nagyon sok felekezet használja. Ez az Ige *meggyőz* bennünket arról, hogy nem elég csupán hinni, hanem ezt a *hitünket* ki is kell *mondani*. Ez hozza meg számunkra az áttörést, a *rendszer váltást*, mert Jézus által a sötétség hatalmából átkerülünk Isten királyságába, a világosság országába.

Aki Krisztust *megvallja* élete *Urának*, azt a hitet gyakorolja, amely *tetszik* Istennek. Az ő nevét *felírják* a mennyben. Mert abban a pillanatban, a *menny állampolgára* vált, amikor *elfogadta* Isten Fiát, az Úr Jézus Krisztust.

A hit megvallásakor összekapcsolódik *két helyszín*. Ez pedig a *szellemünk* (szívünk) és a *szánk*. Ez a két helyszín összekapcsolódik, mert a *hit* megtalálható *mindkét* helyen. A hit a szánkban csak *időleges*, mert a szánkon keresztül *árasztjuk ki* a szívbeli hitünket.

Az *üdvösség* egy nagy hitmegvallás, és az élet *legfontosabb imája*. A két helyszín – a szív és a száj –, amiről olvastunk ma a Márk 11,23-ban. Hogy aki a *szívében* hiszi, és nem kételkedik, hanem mondja, mondja, *mondja*.

Háromszor szerepel az Igében a *mondja* szó, tehát hangsúlyos a kimondás. Az Úr Jézus arra tanította Kenneth Hagint, hogy háromszor annyit kell tanítani a *hit felszabadításáról*, mint magáról a hitről.

A *hit felszabadítása* pedig nagyon hasonlatos ahhoz, mint amikor a pezsgőből a dugót kihúzzák, és a sok buborék felemelkedik. S a hitünk is így *emelkedik fel*, így szabadul fel, ahogy a szénsav a pezsgőből.

A másik Ige, ami a két helyszínt (szellemünket és szánkat) rögzíti, az előbb olvastuk a Lukács 6,45-ben. Ami a *szívünkbe* van, az fog kijönni a *szánkon!* Mert az fog *kijönni* a szánkon, szavak formájában, amivel a szellemünk *át van itatva*.

Ha összefutsz sűrűn ugyanazzal az emberrel, akkor ez azt jelenti, hogy az Úr állandóan hozzád tereli, hogy *vezesd üdvösségre* őt. Mond el, hogy hogyan lehet Isten királyságának a tagjává válni. Sokkal *jobban tudod tenni* ezt annál, minthogy csak átadjál egy szórólapot. Nem mintha az nem lenne fontos, de tudsz vele beszélgetni. Meg van hozzá a keneted.

Ez a bibliai időszak már nagyon rövid. A tanításokból egyre világosabban látjuk, hogy *hogyan működik* a hit. *Hiszünk* valamit, és ennek megfelelően *beszélünk*, vagy ennek megfelelően *cselekszünk* valamit.

A *hitmegvallás* az egy ismert dolog. *Kimondjuk* a szánkkal, hogy miben hiszünk. Hiszünk a gyógyulásban, a bővülködésben, Krisztus feltámadásában.

A *cselekedet* pedig lehet olyan, hogy amikor valaki mankóval megy a gyógyító sorba, s imádkoznak érte, és a szívében *megértést kap* arról, hogy Jézus Krisztus kétezer évvel ezelőtt *már kifizette* az ő gyógyulásának az árát, így neki nem kellene betegnek lenni, akkor *hitből leteszi* a mankót és jár.

Pár hete történt az egyik alföldi szolgálat során, hogy kilenc évig ült tolókcocsiban, szklerózis multiplexben egy hölgy. Miután *világosság gyúlt* a szívében, és imádkoztak érte, gyógyultan kiszaladt az utcára örömeiben, a tömeg utána. Ezt józanésszel nem lehet felfogni.

Az orvostudomány bizonyos mértékben be van határolva. Fizikai korlátok vannak a világban. De Istennél *nincsenek korlátok*. És amire az orvostudomány azt mondja, hogy tanulj meg evvel élni, erre már nincs lehetőségünk, hogy segítsünk rajtad – Istennél *van megoldás!*

Közülünk azt hiszem még nem látta senki a mennyet, és nem látta Istent, de mi hiszünk az *Írások alapján*, hogy ez a Menny létezik. És majd ilyen témákban lesz videó vetítés a szeptember 28-i Civilek Éjszakáján. Minden úton-módon *menteni* kell az elveszetteket!

A *legnagyobb csoda*, amit az ember megtapasztalhat, az az üdvösségnek a csodája. Az *üdvösség* szónak nagyon sok jelentése van. Jelenti azt, hogy megváltani, megszabadítani, megvédeni, gyógyítani, megőrizni, éppé és teljessé tenni és még gyarapodó életet is jelent. Ilyen széleskörű értelme van a görögben a *szozó* szónak.

Amikor *megvallod*, amit a szívedben hiszel, az *valóságot* fog öltetni. Mert olvastuk a Márk 11,23-ban, hogy *meglesz néki, amit mondott*, ha megfelelő *ideig* hittel mondja, mondja, mondja. A *szív* és a *száj* összefüggésével kapcsolatban más igehelyek is vannak, de ma már erre nem térünk ki.

Van egy lényeges dolog, hogy a *megvallások* által az Úr képes *megújítani* a testünket. De ehhez nekünk az *Igét kell megvallanunk*, és nem azt, hogy hol hasogat, és hol fáj. Mert amit *kimondunk*, az fog *növekedni*.

Isten DNS-e az *felépíti* bennünket és feljebb, egyre *feljebb* visz. Ha hitünkkel mi *kitartunk*, akkor Isten természetfeletti ereje *megtöri* azt az igát, amit a sötétség erői az emberek nyakába akasztanak.

Amiben *hiszünk*, azok erőteljes *kihatással* vannak az életünkre. Mert ugyanis ami a *szívünkben* van, az fogja *elhagyni* a szánkat. A hittel megvallott Igével *megváltoztathatunk* dolgokat. *Maradjatok hitben* akkor is, ha sok tünet van, vagy azok a tünetek átmenetileg nagyon látszanak, de a *győzelem* annál *dicsőségesebb* lesz. Hallelúja!

Ennyi volt a mai szellemi eledel. A hitetek alapján *kapcsolja be* a Szent Szellem a gyógyító ajándékait. A múlt héten nem vettem észre – és elnézést kérek érte –, hogy hibáztam. Mert arról volt szó, hogy Izrael népe kivonult Egyiptomból, ezt akartam mondani, és tévesen úgy hangzott el, hogy Izrael népe kivonult Izraelből. Nem baj, ha szóltok ilyenkor.

Márk evangéliuma 16. fejezetének a végén Jézus *mehagyta* a hívőknek, hogy a betegek tegyék a *kezünket ima céljából*, és azok meggyógyulnak. Nemcsak betegekre tesszük természetesen, hanem azokra is, akik áldást kérnek. Ez következik most.

A *kézzátétel* az egy *pontkontaktus*. Ilyenkor az imádkozó személy egy rezsózsínórhoz hasonlítható, mert a *rezsózsínó* a konnektorból egy készülékbe energiát, áramot továbbít. Az imádkozás során Isten ereje ezen a bizonyos „rezsózsínóron” kapcsolatba kerül azzal a személlyel, akire a kezemet teszem. És a kézzátétel során, amikor *Isten ereje megnyilvánul*, az emberek nem mindig tudnak talpon maradni.

Isten szeretete vett körül mindannyiunkat! *Isten jó, Isten szeret, és egy jó terve van veled!* Ne felejtse el ezt soha sem. Isten a szerető Atya, a szerető Apuka, csak nem mindenki így ismeri. Az az érzés, ami most megtapasztalható, az *Isten jelenléte*.

Áraszd ki a szívedben levő hitet minden alkalommal és működni fog, áttörések jönnek az életetekben. Vallj meg a gyógyulásod, mert a *rendelkezésedre áll*, hiszen kétezer éve már elvégeztetted. Gyakorold a hited, használd, működtesd, hogy *be ne rozsdásodjon*, a Jézus nevében. Hatalommal és erővel szöld az Igét, mert az Úr Jézus áll mögötte és győzelemre visz.

Tegnap Erzsébet arról beszélt az alkalom végén, hogy ő is templomba járó volt, de nem tartozott a menny királyságához, mert *nem tudta*, hogy hittel és hangosan megvallást kell tenni a Krisztusba vetett hitéről.

Egy dolog volt, ami őt *átbillentette!* Emlékeztek rá? Az hogy megkérdezték tőle, hogyha most meghalnál, *hová kerülne!* És akkor, ott azt mondta, hogy nagyon bizonytalan ebben. Én oda fel akarok kerülni és befogadta az Urat. Az *útlevél* a mennybe az Úr Jézus Krisztus.

A budapesti tanításból egy kis összefoglaló:

Ha *elegendő ideig hallgat* az ember valamit, az a *részévé válik*. Az is a részévé válik, ha arról hallgat valaki sok információt, hogy az égett kenyérhéj rákot okoz, mert kiépül a hite benne. De aki Isten *Igéjét hallgatja* sokáig, akkor *kiépül a hite* benne, s az Igébe *kapaszkodva* – mint a villamoson a fogantyúba –, az egy *kimenekedést* ad a számára.

A *világ* dolgai nem tudnak biztos védelmet adni az ember számára. Aki az Igét *megvallja*, az imája *kihátással* van a környezetére. Nemcsak a családjára, hanem a településére, a munkahelyére, kinek mekkora a környezete. Nagy szerepet kap ebben a hit szava, azaz a szánk.

Rajtunk áll, hogy *mire fókuszálunk*. A problémára? Akkor lefelé haladunk. Ha a keresztre fókuszálunk, a megváltásra, akkor fölfelé haladunk.

A *megvallásainkkal* hatalmunk van dolgokat *megváltoztatni*, dolgokat *helyreállítani* vagy *megőrizni*, védelem alá helyezni. A felébredt hitünk hozza *valóságba* az óhajainkat. Nem elég, ha a hit csak a szívében ott van, és áll, mint egy pangó víz, hanem azt munkába kell állítani, működtetni kell. És a hitünket a szánkon tudjuk kiárasztani.

A víz két alkotóeleme – a hidrogén és az oxigén – külön-külön nem látható. Miután a kettőt *vegyítjük*, víz formájában *láthatóvá* válik. Ez egy példázat volt most, és a következőre fogom ezt ráölni.

A szív és a száj, azaz a *szellemünk* (a belső emberünk) és a *hangunk* látható *eredményt* szül, úgy, mint a hidrogénnek és az oxigénnek az egyesítése. Mert ha *szívből*, hittel imádkozunk, s *hangunkat* adjuk hozzá, akkor a *valóságba* fog jönni.

Ha *elég ideig mondunk* valamit, amit Isten állít rólunk – például két évezrede megtörtént a megváltás –, akkor abban a dologban egyre szilárdabbá és *szilárdabbá válsz*. Isten Igéjében *élet* van, az ördög szavaiban pedig *halál*. Ezért *ne hallgasd*, és *ne is szöld* a halál szavait.

Egy kicsit tudományos területre lépünk, a kvantumelmélet területére. Amikor mi jártunk iskolába, akkor a *legkisebb részecskék* így következtek nagyság szerint: a molekula és az atom. Ennyit tanultunk.

Ma már ismerté váltak a *kvarkok*, amelyek a ma ismert legkisebb részecskék. *Láthatatlanok* mindaddig, amíg meg nem *szólítod* azokat. Tehát a szavunkra, a *hangunkra megjelennek* akkor

is, ha a föld másik felén vannak. Ez nem azzal *függ össze*, amit olvastunk a Márk 11,23-ban, hogy *meg lesz néki, amit mondott?*

A hívő kitartóan mondja, mondja, mondja. És az ima pillanatában hinnünk kell, hogy megfogant az a dolog, amit kértünk. Nem látjuk még fizikai szinten. A megfogant dolgot mi a *hitünkkel áthozzuk*, átszállítjuk a valóságba.

Valóságot fog ölteni az a dolog, amiért imádkoztunk. Ez a *kvark* részecske nem látható, de ha *szólítom*, akkor odajön hozzám és *valóságot* ölt. Én úgy látom, hogy ez tudományos oldalról alátámasztja a Márk 11,23-at.

Szó volt a *Smita* évről, nemcsak vasárnap, hanem tegnapelőtt a szombati imakonferencián is. A *Smita* szó azt jelenti, hogy *hetedik* vagy *szombatév*. A zsidó időszámításban *hétéves időperiódusok* voltak.

A hetedik év – úgymint a hétnak a hetedik napja, az pihenőnap –, illetve náluk ez *pihenőév* volt. Nem volt szabad dolgozniuk egy évig. A hatodik évben Isten úgy megáldotta őket, hogy a termés elég volt nekik két évre.

A következő ilyen *Smita* év az 2015. szeptember 14. Előző két *Smita* évben is mindig történtek dolgok. 2001-ben az ikertorony lerombolása, 2008-ban a gazdasági válság. Párhuzam vonható az ószövetségi *templom lerombolás* és az Egyesült Államokat sújtó *ítéletek* között.

Az emberiség *várározással* van a következő *Smita* év kapcsán. Nem szabad, hogy a figyelmünkől kikerüljön a Közel-keleti *hadi helyzet*. Ez igen komoly *előjele* e bibliai korszak végének, amely két évezredre becsült.

Volt egy álmom a múlt héten, lehet, hogy épp kedd reggelre. Azt álmodtam, hogy az egyik pásztor alkalmán voltunk és *tele* volt a terem. Minden szék foglalt volt, és a megdöbbenésemnek hangot adtam, hogy ekkora az érdeklődés! És mondtam, hogy épülni fog a te szolgálatod.

Ne korlátozzuk Istent. Sok esetben – ahogy a Biblia is írja –, Izrael népe korlátozta Istent. Az újjászületett keresztények *vezetője* a Szent Szellem, mert *Ő tanácsol*, utat mutat, segít. De *nem a mi Szent Szellemünk* a családtagunk, hogy megmondja, hogy mit tegyünk és mit ne. Sajnos találkozni ilyenekkel.

Bill Kaiser tanított erről, hogy kezdetben a felesége próbálta betölteni a Szent Szellem szerepét, hogy mit vegyél fel, mit olvassál, merre menjél. A korlátozások tekintetében bizony tapasztalni azt, hogy a családtagok – férjek, unokák, dédunokák – akarják megmondani, hogy Isten gyermeke mit tegyen. Egyedül a *Szent Szellem* az, akire *figyelmeznünk* kellene.

Az Úr nyitott két üdvösség kaput. Két írásom elfogadásra került. Az egyik pályázatot a Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Intézethez lehetett benyújtani. Négy oldalt írtam a házasságunkról *Az isteni ragasztó* címmel, hogy *mi tartotta össze* a házasságunkat a 35 év alatt.

Ugyanezt a témát írtam meg más feldolgozásban egy antológiába, azt is beválasztották. Ebben azt írtam le, hogy a *magasabb rendű szeretethez* hogyan jutottunk hozzá, ami csak a Jézus Krisztus elfogadásával és Isten Szellemének a befogadásával lehetséges.

Ezt a vallásos körökben úgy hívják, hogy elsőáldozás, bérnálás, konfirmálás. A Biblia egy kicsit másként tanít erről. Mi mindent a Biblia szerint igyekszünk tenni. Ha furcsa valami, akkor, az abból fakad, hogy amit eddig ismertél, az nem a Biblia szerint volt.

Örvendezek, de nem azért, hogy ezeket elfogadták, hanem azért, hogy ezek sokfelé ki fognak a világba valamilyen formában. És köszönjük az Úrnak a támogatásokat ebben is.

Köszönjük, hogy eljöttetek, köszönjük a figyelmeteket. Isten *áldását* rendeljük mellétek, a magotokat *megáldjuk*, a Jézus nevében. *Fényesítsétek* a hiteteket. Hallelúja!

A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításokból származnak.